

KOMPUTER - DOBRY CZY ZŁY?

Dziecko od najmłodszych lat znajduje się w kręgu różnego rodzaju oddziaływań m.in. grup społecznych, instytucji, czynników tworzących środowisko jego życia. Istotne miejsce w tym procesie zajmuje telewizja i komputer, które obecnie są nie tylko źródłem informacji i rozrywki, ale stają się jednym z wielu elektronicznych środków przekazu. TV i komputer przybliżyła nam świat, umożliwiając poznanie różnych kultur, zwyczajów innych ludzi. Pokazuje życie roślin, zwierząt, a także inne zjawiska przyrodnicze. Dodatkowo programy edukacyjne rozwijają zainteresowania, wzbogacają wiedzę, ułatwiają naukę języków obcych. Sprawozdania sportowe mobilizują do czynnego działania w różnych dziedzinach sportu.

Telewizja, komputer a z nim Internet jest niewątpliwie dobrodziejstwem XXI wieku i jak wszystkie dobrodziejstwa techniczne nieodpowiednio używane może przynieść szkodę ludziom, szczególnie dzieciom.

Często słyszy się krytyczne głosy na temat Internetu, telewizji: że źle wpływa na charakter, na wolę, poczucie wartości, wyobraźnię i życie rodzinne. I trudno się z tymi poglądami nie zgodzić, zwłaszcza, **jeśli dzieci pozostawione same sobie, bez opieki i nadzoru rodziców, oglądają telewizję prawie non stop.** Coraz częściej rodzice opowiadają w przedszkolu o tym, że ich dziecko po powrocie do domu najchętniej ogląda bajki, a potem w zasadzie robi się późno i idzie spać.

Zagadnienia oddziaływania telewizji i gier komputerowych na dziecko, na jego rozwój psychiczny, emocjonalny, a nawet fizyczny, doczekało się wielu naukowych opracowań. We wszystkich odnajdujemy to samo stwierdzenie: telewizja, internet jest niezmiernie ważnym środkiem oddziaływania na psychikę i emocje dziecka; jest jednym z bardzo ważnych czynników jego wychowania. Zetknięcie dziecka z programem telewizyjnym następuje bardzo wcześnie. Jest też środkiem zaradczym na takie rodzicielskie zmartwienia, jak brak apetytu, zły humor, płaczliwość, popularnym sposobem nagradzania lub karania. Jest też sposobem na nudę. Kiedy zapytamy dzieci, dlaczego tyle przesiadują przed telewizorem, czy komputerem odpowiedzą, że... z nudów.

Badania wykazują, że mass media oprócz poważnych zagrożeń społecznych i wychowawczych stwarzają także pewne szanse wychowawcze. Dostrzeżmy to co ważne w życiu naszego dziecka, nie negujmy, a wskażmy właściwy sposób na życie z mediami.

DRODZY RODZICE!

Problem uzależnień komputerowych znany jest dopiero od kilku lat, a już spowodował zainteresowanie psychologów. Ich badania przyniosły jednoznaczne wyniki: technologia informacyjna może mieć negatywny wpływ na umysł człowieka. Leczenie tego typu uzależnień jest trudne, bo dostęp do komputerów stał się obecnie powszechny i trudno od niego kogoś odizolować.

Najważniejsze to uświadomienie sobie, jakie szkody wywołuje częsty kontakt dziecka z komputerem.

Zagrożenia te możemy podzielić na kilka rodzajów:

- 1. Fizyczne** – wzrok, postawa.
- 2. Psychiczne** - uzależnienie, wirtualna rzeczywistość oderwana od życia.
- 3. Moralne** – łatwy dostęp do informacji (np. pornografia)
- 4. Społeczne** – zachowania nieetyczne.
- 5. Intelktualne** - bezkrytyczne zaufanie do możliwości maszyny.

W tej sytuacji istnieje potrzeba mądrego działania wychowawczego. Przede wszystkim potrzebna jest stała i szeroka publiczna dyskusja dotycząca tej problematyki. Więcej troski powinni wykazywać ludzie odpowiedzialni za gry komputerowe i treści programowe w telewizji. Dobre efekty wychowawcze można osiągnąć przy wspólnym oglądaniu telewizji przez rodziców i dzieci.

Rodzice powinni kontrolować zachowanie swoich dzieci. Niech poniższe punkty staną się niejako wskazówkami, na co powinniśmy zwracać uwagę przy korzystaniu naszych dzieci z telewizji i komputera:

1. Powinniśmy ograniczyć naszym dzieciom czas spędzany przed komputerem i telewizorem.

Dziecko powinno tyle czasu spędzać przed szklanym ekranem, na ile pozwala jego wiek i stopień rozwoju.

3– 5 - latki mogą oglądać krótkie programy, najlepiej tylko dobranocki,

6 – 9 - latki mogą oglądać spędzać przed szklanym ekranem do 45 minut,

Praca z komputerem jest bardzo ciekawa i kształcąca, jednak nie może wypełniać człowiekowi całego życia. Psycholodzy uważają, że bezpieczna dawka komputerowej rozrywki to jedna godzina dziennie (dla człowieka dorosłego). Ograniczając dzieciom dostęp do telewizji, komputera musimy zaproponować im coś w zamian. I tu jest klucz do sukcesu.... coś w zamian. I tu jest problem... co w zamian? Z telewizji wiele można przenieść do świata zabaw i własnych działań dziecka, czerpiącego z ekranu inspiracje, wzory i przykłady. Teatrzyk zrobiony z warzyw (albo z innego tworzywa) da dziecku satysfakcję, jakiej się rodzice nawet nie spodziewają. Rysowanie, malowanie, lepienie pozytywnych bohaterów ulubionych programów czy bajek – to rozwijanie zdolności manualnych, kształcenie twórczej wyobraźni.

- 2. Musimy być konsekwentni i przestrzegać tych ograniczeń.**
- 3. Należy wybierać programy i pory oglądania telewizji oraz jeśli to możliwe oglądać wybrane programy razem z dziećmi.**
- 4. Należy interesować się z jakich gier i stron internetowych dziecko korzysta, z kim prowadzi rozmowy przez Internet.**
- 5. Trzeba rozmawiać o oglądanych programach telewizyjnych, nawiązanych znajomościach przez Internet po to, by podkreślić wartości pozytywne, a negatywne skutki osłabić.**
- 6. Proponujemy alternatywne formy rozrywki: książkę, zajęcia ruchowe, wspólną wycieczkę itp.**
- 7. Nie stosujemy telewizji, komputera, jako formy przekupstwa, nagrody lub kary.**
- 8. Pamiętajmy, byśmy sami dawali dobry przykład korzystania z mediów.**

Mass media, zawładniają życiem nie tylko wielu dzieci, ale i ich rodziców. Jako integralna część życia rodzinnego, towarzyszy stale rodzicom i ich dzieciom w chwilach odpoczynku, relaksu, podczas zajęć domowych, potrafi podporządkować sobie rozkład zajęć w ciągu dnia, burząc niejednokrotnie jego strukturę. Dziecka nie wychowa nam maszyna nawet z najlepszym programem. Musi ono od małego czerpać żywe wzorce ze swojego otoczenia, od swoich najbliższych. Zacznijmy od dawania przykładu. Pokażmy, że i my potrafimy ograniczyć oglądanie telewizora, wybierając tylko programy dla nas interesujące. Rada bez przykładu jest dla dziecka bezwartościowa.

Bogate i dobrze zaopatrzone na przyszłość będą te dzieci, którym kochający rodzice nie żałują troski, a nie te, którym rodzice pozwalają na wszystko, czego zapragną, lecz nie ofiarują im swojego czasu, uwagi i ciepłej więzi rodzinnej, czyli wartości stanowiących podstawę wychowania.

***Pamiętajmy, że czas na wychowanie
dziecka jest bardzo krótki!***